

Nem kell, hogy problémát jelentsen

Kozma Botond Szilárd: Egyáltalán nem kell baj legyen az, és értelmes emberek előtt nem szabad az asztrológusnak elveszítenie a hitelét azáltal, hogy példaadásként, a nyilvánosságra hozza a saját sors-problémáinak a jellegét és az alkalmazott a megoldásait.

Ami az én asztrológusi munkásságomat lényegesen megkülönbözteti a többi magyar asztrológusétól, nem csak az, hogy én többszörösen is elolvastam a Hamvas Béla addig megjelent összes művét mielőtt az asztrológiát, mint komolyan vehető tudományt, elfogadtam volna és ezért soha eszembe sem jutott, hogy ezt a szent tudományt a jóslással meggyalázzam. És nem csak az, hogy olyan (Bukaresti) mestertől tanultam, aki a Lilith jelentésére is hangsúlyt fektetett, már akkor, amikor a magyarországi kollégáim még a Sárkányfarkokkal is, tehát a karma felszíni részével is alig akartak foglalkozni. Hanem elsősorban az, hogy nem játszom meg, szemforgató módon a mindenkinek felett álló, sérthetetlen és sorsproblémák nélküli, és minden sors-nehézségen túl levő misztikus gurut, a mindenkinek felett megérett mosolygó szellemi mestert. Az különböztet meg tehát, hogy nem rejtem véka alá, és mindenkinek számára láthatóan vállalom az emberi- szellemi, és a szakmai fejlődésemet szolgáló, különböző sors-provokációkat, az, hogy nem akarom a sors-provokációkat kikerülni, sem misztikus trükkök, sem rejtett intézkedések, sem korrupció, hátsó ajtóknál történő kiegyezések, sem elhárítás és elhallgatás formájában. Hiszen, ha nem tudok én magam, nyíltan és becsületesen harcolva és ez által is, és ezen keresztül, a karmikus sors-erők működését kíváncsian figyelve, azokat saját sors-alakulásomban tanulmányozva, megoldani egy - egy sorskérdést, és nem tudok ezekből tanulni, hogyan merészeljek javasolni mások számára sors-megoldásokat?

Amennyiben jó asztrológus akar lenni tehát szerintem valaki, az első dolog, amit legfőképpen meg kell tennie, az nem más mint a végleges és visszavonhatatlan lemondás arról, hogy önmagát valamilyen különleges személyiségnek, vagy mindenkinek felett álló, rendkívüli "asztrológiai” esetnek, ne adj Isten, kiválasztott szellemiségnek tekintse. A legtöbb és a leglényegesebb szakmai tudásunkat, vagyis azt a tudást, amittől végül is hitelesek, tehát megbízható szakemberek leszünk, a saját karma-feldolgozási - feloldási törekvéseink közben átélt tapasztalatainkból, vagyis a karmikus (személyes) nehézségeink legyőzéséből szerezhethetjük meg. Csakis a negatív karmikus tulajdonságainknak és késztetéseinknek a mély-bányafúrások segítségével történő felszínre hozásával és ezeknek a külső történésekkel való összevetésével szilárdíthatjuk meg tehát azt a szakmai tudásunkat, amely segítségével mások számára – a rendelők számára – jó szellemi vezetőkkel válhatunk a karma-labirintusukból való kiszabadulásban. Mert amilyen sorskihívásban részesülök én, mint felnőtt személy, egy adott sorskörülményben, egészen biztos, hogy még minimum egy milliárd emberrel is megtörténik, még akkor is, ha a többi számára olyan jelentéktelen mértékben, hogy ennek az egymilliárdnak csak a fele szerez konkrét benyomást és tudomást a történésekről, nem hogy a történések igazi okainak a fűrészesítéséig és kiderítéséig eljutnának. És ami velem, mint kényszerből elvált, több gyermekes szülővel történik egy adott időkeretben és ennek megfelelő időminőségben, már egészen biztos, hogy minimum tíz millió, hasonló helyzetű személlyel megtörténik a földön. Az teljesen más kérdés, hogy ezt esetleg csak hét millió reagálja le valamennyire is normálisan, és az megint más, hogy hány százaléka tudatosítja is magában egyáltalán, hogy mi történik igazából. Na most már, ha szűkítünk egy kicsit a körön és azt mondjuk, hogy az, ami velem, kényszerből elvált, és a gyermekeimnek egy részét, a gyermekek szenvedésével szemben öshüllői közömbösséggel viseltető volt-feleségénél tudó, vagyis a gyermekek egy része jóléte miatt a mindent a maga önző érzéseinek, érzelmeinek és ezeknek megfelelő céljainak alárendelő volt-feleséggel küszködő férfival, a keleteurópai tradícióknak megfelelő, erkölcsi kultúrkörben történik, egy bizonyos spirituális erőminőség által uralt, befolyásolt és jellemzett időszakaszban, az egészen biztos, hogy megtörténik még minimum egy millió, hasonló helyzetben levő férfival. Ekkor tehát, az én ügyemen végig haladva, azt teljes metafizikai mélységében átvilágítva, már olyan rendezett tudásra alapozott kauzális információrendszerre tehetek szert, amellyel, szélsőséges - ideális esetben, nem csak ennek az egy millió férfinak tudnék segíteni, de azoknak a nőknek is, akik velük együtt élnek, esetleg második feleségként, vagy élettársként, vagy más jellegű kapcsolatban élnek együtt az ilyen, tehát a nem nála levő gyermekei jóléte miatt a volt feleséggel háborúzni kénytelen férfival, gyermekei negatív állapota miatt szenvedő apával. És természetesen, ha csak áttételesen is, de probléma-feltárásaimmal, amennyiben ezek eljuthatnának a megfelelő személyekhez, segíthetném az ilyen kijátszott apákkal együtt élő gyermekeket, illetve azokat a gyermekeket, akikért a férfiak szívalomharcot kénytelenek vívni, mivel nekik nem közömbös sem a gyermekek szenvedése, sem a gyermekek jövője, és az apai felelősségüket olyan mértékben élik át, mint én, miközben ebben a felelősség-gyakorlásban a társadalmi méretű női korrupció és apa-ellenesség lépten nyomon meggátolja őket. Hiteltelen tehát az, az asztrológus – és az a spirituális tanító - , aki azt állítja, hogy neki nincs problémája, mert pontosan azt tagadja meg, azt rejti el, ami a hitelességét, vagyis a személyes tudásának az alapköve kellene, hogy legyen. Másfelől hiteltelen az, az asztrológus is, akinek vissza térő módon ugyanaz a feloldatlan alapproblémája, vagy akinek örökké mindenféle megoldatlan problémája van, mert az azt jelenti, hogy a tudása még arra sem jó, hogy legalább a saját alap-karmáját helyesen értelmezze és megoldja. A legtöbb asztrológus és magát lélekvezetői képességgel és hivatással felruházó misztikus vezető (guru, mester, misztikus tanító, satöbbi) az utóbbi kellemetlen helyzetet úgy oldja fel, hogy nem vállal fel, nem csak, hogy sok személyen kívülinek képzelt gonddal járó gyermekes családot, hanem maximum egy gyermekellenesen "biztosított” partneri ("baráti”) kapcsolatot sem. Ez viszont, egyáltalán nem azt jelenti, hogy attól, amiért az általános emberi életfeladatokat nem vállalva és azokat messze elkerülve, hiteles lenne, hiszen ezzel a bölcsnek látszó sors hátrítási magatartással, az emberi lét két fundamentális problémáját kerüli meg, amihez hiába gyárt megfelelő magyarázkodást biztosító misztikus elméletet, mert a fundamentális problémák megoldatlanságának és feloldatlanságának a következményei mindenkit előbb – utóbb utol érnek, akár csak a híres Osho-t, ilyen vagy olyan negatív sorsállapot formájában. És bár az ember végig a jobb sorsában reménykedik, a rosszabb eset az, amikor a feloldatlan személyes, vagy általános emberi karma (családalapítás, gyermekek nemzése – szülése és azok gondozása-nevelése, gyermekgondozási – nevelési gondok közötti helytállás, a család egységben tartása)

következményei későn érnek utol, mert, akkor már kevés a javítási és feloldási lehetőség. Hát még a tovább fejlődési lehetőség... És hiába, hogy a legtöbb személy, aki szeret szellemi – misztikus témákban tájékozódni, megnézve a nagyszerű Titok című, misztikus siker-filmet, annak az alapján egyből úgy képzei, hogy a szellemi világ működési mechanizmusát ő meg is értette az által, hogy a Vonzás, más nevén: a Rezonancia Egyetemes Törvényének és a Mágia törvényének a létezéséről a szerzők jóvoltából tudomást szerzett. Mert ez a két „titkos” törvény, a tíz Egyetemes törvényből mindössze csak kettő! És ezek mellett például ott van a Polaritás Egyetemes törvénye is, aminek a hatására, találkozhatnak párkapcsolaton és családi – házastársi kötelékeken belül is, olyan személyek, akik a gyakorlatban egymásnak a szöges ellentétei, és rejtett ellenségei, mivel egyazon léteszenciának a szöges ellentéteit testesítik meg! Például: miközben az egyik, az életpasztorálatai folytán meggyőződött arról, hogy az információ-ferdítés és hamisítás, illetve a hamis információ áramoltatás, tehát a hazudozás és a csalás és az azokkal együtt járó titkolózás, lét- és életromboló és megváltás-ellenes (kiegyenlítő – ellenes) mentalitás, és ezért maximálisan igyekszik azokat elkerülni, ugyanakkor az élettársa valamiért, vagy valakiért (Az őt különböző titkos szövetségekbe bevonzó édesanyjáért pl.) úgy képzei, hogy azok a kis csalások és kegyes hazugságok, amiket titkon követünk el, úgy, hogy azokkal lehetőleg ne ártsunk senkinek közvetlenül, nem, hogy nem ártalmasak, de egyenesen szükségesek a családi béke fenntartása érdekében. És, ha már benne van az ember az apró csalások labirintusában, a dolgok természetéről szerint, egyre nagyobb csalásokra kényszerül, vagy látván, hogy a közvetlen büntetés elmarad, egyre nagyobb csalásokat kezd megengedni magának, addig, amíg egy akkora csalást is „rá kényszerül” elkövetni - Persze azt képzelvén, hogy rajta, illetve akarván és jó szándékán kívüli, úgymond objektív okok miatt... -, amely csalás (pl. házasságon kívüli szerelmi, vagy szexuális vágyaknak való engedés, hűtlenkedés) már nincs ahogy ne hasson rá és a családra vissza, negatívan. Nincs ahogy ez ne derüljön ki, vagy egyszerűen az illető személy nem tud már ezzel a csaló-tudatával tovább együtt élni. És ilyenkor jön a lelki dráma és szenvedés, majd a válás tragikus kényszere, és persze, a válás miatti okok egy részének a másik félre való tisztességtelen áthárítási kísérlete. Tehát olyan „a másik kézen fekvő hibáinak” a hangoztatása, mint amilyen a férfiak esetében az agresszivitás, amivel, főként mostanában, a civilizált nőknek bármikor automatikusan nyert ügyük lehet egy férfival szemben a hatóságok előtt. Arról nem is beszélve, hogy a Fejlődés Egyetemes Törvénye sem engedi meg az olyan együttléteket és együtt-maradást, amelyben az egyik fél spirituálisan egyre inkább erősíti és tisztítja szellemileg önmagát, miközben a másik nem hajlandó, vagy külső befolyásoltság miatt (Ugyancsak bizalmas édesanya, apa, testvér, vagy rokonok, régi barátok miatt.) nem tud lemondani az önzéséről, és az alantas csalásba, a kegyes hazudozásba és titkolózásba egyre jobban bele ásván magát, egy adott ponton túl, teljesen képtelenné válik a fejlődésre és a tisztulásra. Szóval, amennyiben mindössze a Vonzás és a Rezonancia törvényét vesszük alapul, és az szerint, a K. G. Jung által is hangoztatott elv szerint próbáljuk az életünket vezetni, miszerint a Titok című filmben is bemutatott Vonzás (Hasonló lényeg hasonló vonz) törvénye alapján az áldozat mindig beidézi a gyilkosát, és ha ezt készpénznek vesszük, akkor ez alapján, nyilván az áldozatot is el kellene ítélni! Nem? És ha ezt az egy egyetemes törvényt vesszük erkölcsi alapul, akár azonnal le is mondhatunk az igazságszolgáltatás értelméről és az oknyomozó igazságkeresésről és teljesen bele süppedhetünk és el is veszhetünk a teljes erkölcsi relativizmusba. És csakugyan! Mit ad Isten, egyes misztikus Guruk, ezt az elvet vallják és tanítják fő és egyedüli üdvözítő élet-elvként! Hiszen ennek az elvnek az alapján bármilyen jól és meghatón hangzó, misztikus zagyaságot és fantazmagóriát abszolút igazságként lehet hirdetni, és nekik a zavarosban jól lehet halászni (A misztikus szájtátikat jól meg lehet a pénzüktől fejni). Nagy a valószínűsége tehát annak, hogy a Katolikus egyház (A Pápák!), éppen azért nem akarják feloldani a cölibátus intézményi törvényét, hogy a spirituális vezetőket: a papokat ne lehessen ilyen, a férfiak ellen bármikor bevethető ürügyekkel: agresszió és a személyi elnyomás címen a lelki zsarnokoskodás mindig előhúzható vád-kártyalapjával, a „felvilágosodott” (csaló) feleségek és volt-feleségek által megszarolni, kompromittálni. És azért van az is bizonyára, hogy az ősi tradíciók szerint, a kiemelkedő spirituális tanítók, illetve a megváltóknak nevezett tanítók, mind nőtlenek voltak (Krisna, Budha, Jézus.). De mondom, hogy ez az intézményes „pap-mentés” a feleségi hamis vádak elől, nem megoldás, mert metafizikai lehetetlenség az, hogy valaki másokat taníthasson és okíthasson hitelesen, olyan lényegi élet- és létjelenségek felől mint a szexualitás és olyasmiről adjon tanácsot és értelmes magyarázatot, amelyről neki nincs személyes tapasztalata. Például párkapcsolatban való együttélés, vagy gyermeknevelés. „vak vezet világtalant.”, mondja Jézus, és bizonyára, nem a légből kapta, hanem a saját tapasztalatára is alapozta ezt a világ-axiómát. Néha, amikor nagyon fáradt vagyok, szórakozásképpen meg nézek egy – egy „mesterkurzusi” előadást a Pax Tévét csatornán, és elmosolyodok az előadók ártatlan naivitásán. – Hogy ezek az állítólagos tisztánlátó személyek, mennyi szép és megható, de teljesen realizálhatatlan - Mivelhogy a gyakorlatban ki nem próbált - spirituális eszmét hirdetnek és micsoda megszívlelendő tanácsokat osztogatnak! És most nem beszélek a szélhámos Horvát Zoltánról, aki bizonyára jól meggazdagodott már, ami óta előállt azzal, hogy ő „tuttira” meg tudja mondani a misztikus egójukat a gyermekeikben dagadoztató, kábult szülőknek, hogy azok gyermekei indigó-, kristály-, vagy gyémánt-, vagy mifene gyermekek-e? Hanem az igazán becsületesekről és tisztességre törekvőkről. És még csak nem is arról van szó, hogy azokat a felemelő spirituális eszméknek a nagy részét nem lehetne a mindennapi életben is megélni, amennyiben az ember, csak egyedül élne a világban. De lám, mit kezdenének ezek a „mesterek” a misztikus szeretet-eszméikkel, és béke- és tolerancia- és „a másik emberben mindig csak a szépet és a jót meglátni” eszméikkel, amikor az a másik, a közömbösségével, vagy az egyszerű ostobaságával - hogy a direkt rosszindulatról ne is beszéljek -, veszélyezteti a gyermekeik testi épségét, vagy életét? – Mert amíg csak magamról volt szó, és Emőke meg kísérelte rám kenni az örült családbombolása okainak a felét, de legalább az egyharmadát, és amíg csak engem sértegetett, azzal, hogy olyan totykos öregember vagyok, akitől, neki „habtestű” (Júlia Naplója), fiatal nőnek mindenképpen el kellett válni, addig semmi bajom nem volt. De amikor teljes mértékben felfogtam, fel bírtam fogni(!!!) azt, hogy Turulát tíz hónapon át, merő hüllői közömbösségből szenvedtette, és azt kellett látnom, hogy ezt

neki, minden, de minden gyermekvédelmi vagy más hatósági személy nagyvonalúan elnézi, azért mert ő nő, és automatikusan őt, „az anyát” kezdik védeni velem – az úgy-e, igazságtalanul vádaskodó férfival! – szemben, ahelyett, hogy a gyermekre akárcsak egy pillantást is vetnének és a sebeit meglátván, azonnal megvédenék tőle, hát oda veszett bennem a minden „a másik emberben mindig csak a szépet és a jót meglátni” misztikus elve, és végül, erősen kiabálni kezdtem. És még akkor is kiabáltam, ha teljesen tisztába voltam azzal, hogy mindez azért is történik velem és velünk, mert amit az jelent, hogy a személyi horoszkópomban, a Holdamat hét bolygó támadja a Kosban és a kilences házban, szégyellni való. Illetve, úgy is kiabáltam mély szülői felháborodásomban és végső kétségbe esésemben, hogy tisztában voltam azzal is, hogy a teljesen negatív Holdam azt jelenti, hogy én egy teljesen zavaros anya-ideával jöttem a világra, amit addig a gyermekeim édesanyja testesített meg a számomra. És azzal is tisztában voltam, hogy, mivel ez a Hold meredeken szemben áll, az pontosan az ugyancsak teljesen negatívan fényszögelt Marsommal együtt álló Lilithem, ami azt jelenti, hogy mindaddig, amíg ezt a bennem levő karmikusan zavaros anya-képzetet, illetve a szülő-képzetet magamban teljesen ki nem tisztítom minden dimenzió szintjén, addig bármikor provokálható és kapható vagyok az agresszióra. És azzal is, hogy azért, amiért ugyancsak ez a Holdam, negyed szembenállásban található Skorpió-Napommal és Merkúrommal, valamint az Oroszlán-Ascendensemvel együtt álló Plútómmal, én is mély indulatoskodásra és gyűlölködésre, vagyok hajlamos. Összegezve, mindez azt jelenti, hogy a rezonancia és a polaritás egyetemes törvényei miatt, azért kell nekem is sorsprovokációkkal találkoznom és azokat fogadnom, mert a négy gyermeket is elvetelő, parancsnok-dédnagyanyám, és az anyjától látottak alapján a családi hatalmat átvenni megkísérlő, de e törekvésében a nagyapámmal szemben abszolút alulmaradó, majd kapitulálni kényszerülő és végül végbélrákban idejekorán meghaló anyai nagyanyám, és a kétszer elvált aranyeres anyám is, kökemény férfi-utálatban és magzat- és gyermekellenes karmában, illetve családayai szerepkör ellenes iszonyban szenvedtek. Nem véletlenül áll tehát az én horoszkópomban – vagyis az asztrológiai sorsképletemben – a Rákban és az elzártágok életkorét megtestesítő XII. horoszkópházban a Sárkányfarkam! Nem véletlenül oly nagy és széleskörű a Skorpiói töltetem, de főként nem véletlenül található a Lilithem a teljesen negatív Marssal együtt a Mérlegben. Hiszen ezek a nők (Mármint az én anyai ági ősanym), eleve képteleneknek bizonyultak bármiféle párkapcsolati harmóniára és nem, hogy szerelmi boldogságra, de szexuális gyönyörré is! És persze, hogy ezek a férfi-gyűlölő hölgyek, akiknek a képzeleti tevékenysége által létrehozott spirituális szubsztanciából épül fel az én lelki és szellemi csontozatom és izomzatom, a személyi boldogtalanságuknak a fő okát, mikor a férfiaknak – vagyis a férjeiknek: az én ősapáimnak – az ő anyák szemében „abnormálisnak” tűnő természetében, mikor az egész családjukban látták, és semmiképpen sem önmagukban! – Ezért lett tehát, nekem, az ő utóduknak, negatív tűzenergiával telített a lelkem, és az azt tükröző sorsképlettem. Persze, azt is jól tudom, hogy mindez nem ment fel engem, hanem még inkább arra kötelez, hogy mindent meg tegyek annak érdekében, hogy ezt, a gyermekeim jövőjének a féltéséből eredő karmikus agresszivitásomat mihamarabb feldolgozzam, feloldjam és meghaladjam, még akkor is, ha a sorsom nap mint nap új és új és képtelennél képtelenebb kihívásokban részesít e meghaladás érdekében. De abban is biztos vagyok, hogy ezt a feloldást nem tudnám soha elérni, ha elzárkóznék a világi kihívások elől és megjátszanám a minden sorsproblémáján túl levő, úgymond tökéletesen sorsrendezett asztrológust, mint ahogy nagyon sok kollégám ezt teszi.

Zseniális árnyék-ének

Az árnyék-én jelenségéről először Hamvas Béla Scientia Sacra-jában olvastam, persze, az egyetemes Spirituális Hagyomány és az Asztrológia kapcsolatánál, illetve itt, az Ikrek konstelláció általam először olvasott metafizikai értelmezésénél. Később, egy kaukázusi kisfiú furcsa esete kapcsán, Jó Viola lényegi közreműködésével és tájékoztatásával meg írtam az első Ikrek-tanulmányomat, amelyben ismertettem az árnyék-én jelenség spirituális és gyakorlati eredetét és lényegét, illetve annak a vészterhes, élet- és sorsrontó természetét, rámutatva arra is, hogy az emberiség többsége rendelkezik ilyen kettős tudattal, illetve kettős személyiséggel, ahol a negatív - karmikus tudat határozottan befolyásolja és irányítja (manipulálja) a nappali éber (racionális) tudatot és akaratot. Mindarra, amit a tanulmányban leírtam, nem akarok most kitérni, hanem el szeretném mesélni néhány zseniális árnyék-ének a működését, hiszen elképesztő az a leleményessége az embernek, illetve a karmikus egojának, hogy maga felől a figyelmet elterelje, annak érdekében, hogy a leleplezéseket elkerülje és továbbra is fenn tudjon maradni, úgymond életben maradhasson és tovább vezérelhesse a háttérből a gazdáját. Az árnyék – énünk ugyanis az a része a személyiségünknek, amely elmagyarázza nekünk azt, hogy miért nem igaz mindaz, amit a lelki ismeretünk sugall és mutat, illetve, hogy miért nem lehet mindazt a pozitív lelki erőfeszítést és morális sors-lépést megtenni, amire szükségünk lenne, ahhoz, hogy feszültség- és betegség mentesen: ténylegesen boldogan élhessünk. Az árnyék-énünk általában titkos szövetségi kapcsolatban szokott állni azzal a hozzánk általában közel álló személlyel (szülővel, főként az anyával, akitől egyébként is örököltük, testvérrel, élettárral, baráttal, stb.), aki szintén azt szeretné, hogy ne változzunk meg, hogy ne szülessünk erkölcsileg újjá, mert ez természetszerűleg az ő halálát is jelenti.

Egy nagyon intelligens, sőt: szuper-intelligens, régi barátom, akinek az Ikrekben áll a Lilithje, azonnal megértette, amikor a sorsképletéről, illetve, az Ikrek-karmijáról mondtam néhány szót. „- Szilárd, ha tudnád te hogy milyen rafinált nagy kurva az én árnyék-énem, elborzadnál.” – mondja.

Miért, mit tesz olyan rendkívülit?

„Képzeld el, valahányszor el határozom, hogy nem kételkedek többé semmiben, hanem mindent úgy veszek, ahogyan van, illetve, amikor eldöntöm, hogy le szokok a kávéról is – ahogyan le szoktam a cukorbetegségem megjelenése és a szívritmus zavarom erős fellépése után, nagy-nehezen a cigarettáról... -, és hogy másnap el kezdek tornászni, és szaladni, ahogyan régen ajánlottad, meg a napi húsadagot is csökkentem, annak érdekében, hogy a betegségeim ne súlyosbodjanak – és rajta kapom a kurvát, hogy újfént le akar beszélni minderről, mondván,

hogy úgy sem érdemes, nem tudom megcsinálni, hozza se fogjak, és én azonnal közlöm vele, hogy kész, eddig és ne tovább, most itt szépen agyon ütök és te örökre el tűnsz az életemből, ő el kezd helyeselni! – Komolyan mondom, minden féle okos érvet elő hoz, hogy miért kell neki megszűnnie és eltűnnie belőlem, hogy mennyire jobb lesz majd nélküle az életem stb. Képzetelemben szépen meg is adja magát és én egy hatalmas hóhér pallóssal le is ütöm képzetelemben a fejét, és néhány héttig, sőt, egyszer két kerek hónapig is sikerült zavartalanul élni nélküle – csak az a baj, hogy a ház újjáépítésével voltunk elfoglalva, ezért azokat a jobb létet, egészségesebb életet célzó intézkedéseket, amelyekről több alkalommal is beszéltem nekem, nem volt időm és energiám beindítani – és egyszer csak, egy igen fontos döntést és határozatot igénylő sorskérdésnél, ez a kurva, teljesen észrevétlenül elő settenkedik és, nagyon mindig az illető témába tökéletesen bele illő, mintegy magától érthető, pragmatikus és racionális logika alapján el kezd sugallni számomra az ellenérveket, a kételyeket, stb. Amire észre veszem magam, már rég óta, megint veszteségben vagyok, hiszen „kettesben” szépen mindent szét bontunk, úgy, hogy nem marad az egész tervből semmi, én ingerültté és irritálttá válok, össze veszek azokkal, vagy azzal, akivel az illető dolgot – tervet véghez akartam vinni, sőt: néha a legjobb barátaimmal is, úgy mint veled hét évvel ezelőtt, amikor először szóltál nekem, hogy figyeljem meg ezt az agyamban, vagy hol a francban lakó Lucifert.

Nagyon szerettem volna, ha e fantasztikusan jó humorérzékkel és vele született zseniálisan jó analogikus gondolkozási képességgel rendelkező, régi barátomnak sikerült volna megszabadulni a betegségeitől, és ha családos és családyszerető férfiakként nem is vehettünk volna már részt olyan jó kalandokban mint régen, de egy – egy jó, több napig – lehetőleg minél több napig, vagy akár hetekig is - tartó sátrazás közben élvezni a ragyogó humorát, dialektikusan racionális levezetéseit, szellemi intuícióját, találó kapcsolatteremtéseit. Nagyon jó érzés ugyanis, amikor valaki a nagyvilági életszférából is, érti hogy miről beszélünk, nem kell állandóan leállni unalmas részleteket megmagyarázni. Ehelyett viszont mi történt? Ki derült, hogy a hallása is egyre jobban károsodik, és ő ahelyett, hogy az általam adott spirituális magyarázatok segítségével, meditációk útján meg kísérelte volna az öngyógyítást, hiszen én is rengeteg betegséget oldottam fel ezzel a módszerrel, azt mondta (vagyis, most, utólag már tudom, hogy az árnyék-énje mondta!), hogy hagyjak neki békét a meditációkkal, ő rég óta eldöntötte, hogy neki egy olyan fülhallgató kell, amelyet akkor kapcsol ki amikor akar, annak érdekében, hogy ezzel akkor zárhassa – iktathassa – ki „magából” a külvilág hangos ingereit és fölösleges információ-áradatát, amikor akarja. Szóltam neki, hogy vigyázzon, mert ez újból az árnyék-énje, aki kizárólag egyedül akar a barátom fülébe (agyába!) duruzsolni, amikor csak akar, és ez már nagyon vészes, hiszen a sorsképletében (Annak az első és a 11. sz. horoszkópházában) igen is, van rengeteg olyan jel, ami a külvilággal való kommunikáción alapuló életfeladatokra utal. Sőt, azt gondolván, hogy mindezt csak azért mondja, mert előre iszonyodik azoktól a külső és belső erőfeszítésektől amik a hallása vissza nyérése érdekében meg kellene tennie, annak a jövő képzetnek a hatására, hogy ezzel a régi barátommal együtt tölthetek akár több napot is, egy - egy székelyföldi szabad sátrában (persze, hogy nem kretén-zenés kempingben...), meg akartam nyugtatni azzal, hogy adok neki bioenergiát is és ezzel elősegíthetjük megserkenthetjük a gyógyulási folyamatot, amit kizárólag és csakis a családom leges leg közelebbi tagjainak szoktam adni (És azt is azzal a feltétellel, hogy amit közben javaslok a gyógyulásuk érdekében, komolyan veszik és végig csinálják.)

Nos, erre a „személyiségi jogokat egyenesen sértő” ajánlatomra, láss Isten ribilliót: Régi barátom egymás után kezdte küldözgetni a durvábbnál durvább sértő kifejezésekkel terhelt iméleket, arról, hogy őt ne gyógyítsa meg senki az ő szabad akarata ellenére, és, hogy ha gyógyítása van szüksége, akkor el megy megfelelő képesítéssel rendelkező szakemberhez, akit megfizet és akiről tudja, hogy a pénze ellenében, becsületes munkát végez, és nem pancser módon bele matat valamibe, amiről semmit nem tud mint én, stb., stb., el egészen a leg trágárabb kifejezésekkel történő, goromba és hajmeresztően igazságtalan, sőt: aljas személyi sértésekig elmenően! - Persze, hogy az árnyék-énje vette rá milderre, de hiába, mert a pietista és a humánus szentimentalizmust messze elvető, harcosi alapállásomnak megfelelően, keményen bekontráztam neki én is - a trágárkodást persze kerülve – annak érdekében, hogy amennyiben mégis időközben egy misztikus csoda folytán, mégiscsak le tudna számolni az árnyék-énjével és egy újabb hét éves Szaturnuszi ciklus után, újból megkísérelnénk a szó-értést, eszébe ne jusson engem gyengének nézni, akit ő – vagyis az árnyék-énje - kénye kedve szerint rágalmozhat és sértegethet.

Időközben sokszor vissza pergettem az eseményeket, és a skorpió - asztrológusi szimatommal kiderítettem, hogy a felesége, volt az, aki a közöttünk levő túl nagy értelmi – gondolkozási egymással való azonosulási képességünk miatt féltékeny lett ránk mind a két találkozásunk alkalmával, és felhasználván a barátom árnyék-énjével való szoros titkos szövetségét, illetve jól ismervén a férje gyengéit, éppen a legmegfelelőbb megjegyzéseket volt képes „ártatlanul elejteni” vagy második árnyék-énjeként szeretkezés közben – ahogy ez lenni szokott - a férje fülébe súgni, ahhoz, hogy ráébressze arra, hogy micsoda nagy veszélyt is jelentek én a „hülye misztikus elméleteimmel” a barátom, valamint a belőlük és az egyetlen gyermekükből képződő családjuk számára! – Hát hogyne, amikor a gyermekük elkényeztetett egyke hisztiit és fakszniit látván, aki két órával a vendégségbe érkezésünk után, el kezdett panaszkodni arra, hogy mennyire fárasztják őt az én jól nevelt lányaim, meg kérdeztem tőlük, hogy miért nem vállalnak még egy gyermeket, és a fölöttebb pragmatikus – racionális választ e kérdésemre nem a barátom adta meg természetesen, hanem a felesége...

De ez mind semmi! Asztrológusként ugyanis, nagyon sok viccesen bujdosó árnyék-énnel találkoztam, de a legutóbbinak a zseniális leleményessége egyenesen elképesztett. Amikor, az illető személynek a sorsképletében megláttam a rengeteg bolygó-együttállás mellett a 8. horoszkópházában az ikrek-sárkányferkát, azonnal elküldtem neki a Violával együtt írt ikrek-tanulmányomat és figyelmeztettem, hogy az egész horoszkópfeltárással a megfelelő tanácsolással nem fog semmit sem érni, amennyiben megtartja az ilyen horoszkópokkal rendelkező személyekre jellemző, labirintusi bolyongás szerű, felszínes, spekulatív gondolkozását, illetve kifejttem neki, hogy mit jelent az árnyék-én jelensége és, hogy valós lényege szerint, egyáltalán nem fogja megérteni mindazt amit fel fogok tárnai az ő számára amíg nem

öli meg az árnyék énjét. Az illető rendelőm, agykontrolos lévén, azonnal közölte velem, hogy a dolgot elintézte: arra programozott, hogy az árnyék énjét be zárta egy vastag és hermetikusan le zárt üvegfal mögé. Ennyi jóm indulatot látván, nem akartam kekeckedni azzal, hogy az nem lesz elég, gondoltam, tovább lépünk és útközben majd részletesebben is elmagyarázom, hogy miért nem elég az üvegfal mögé zárás, hogy miért kell az árnyék-ént (ami egyébként is bennünk a mesék hét fejű sárkánya!) valósággal legyilkolva, teljesen megszüntetni, felszámolni.

Egészen furcsa, hogy e részletkérdésnek látszó, lényegi problémáról megfigyelve, hogyan mentem bele én magam is az illető személy árnyék-énjének a megvezető játékába, és hogyan készítettem még pluszban négy darab hangfelvételt, vagyis tizenegyet a szokásos nyolc hangfelvétel helyett, mindenféle részletkérdés elmagyarázásával, az illető személy életének és viszony-rendszerének a rokonokkal folytatott viszonyainak a metafizikai értelmezésével, magyarázatával, és hogyan folytattam vele vég nélküli levelezéseket, az által, hogy válaszoltam mindenféle plusz kérdésére, amellet, hogy a horoszkópszövegét még jóval a honorárium megérkezése előtt elküldtem. Az utolsó (11-ik!) hangfelvételnél tartottam, amikor észbe kaptam, hogy én vagyok a hibás, amiért a személynek a rengeteg magyarázat ellenére, még mindig gőze nincs arról, hogy lényegében mit is kell tennie, hogy teát elsősorban ki kell zárnia az életéből minden olyan tényezőt, amely őt a kettős sorshelyzet-rendszerében tartja (Pl. a házastársával nem éltek egy fedél alatt...), hogy legalább a külső élethelyzeteiben szűnjenek meg a kettősségek, ahhoz, hogy valamikor később az érzelmeiben, a gondolkozásában, majd a képzeletében is megszűnjön a kettősség motívum-rendszere.

Újfént elmagyaráztam tehát neki az árnyék én- jelenséget és azt, hogy miért szükséges annak a teljes megszüntetése, felszámolása, ami feltétlenül szükséges, hogy a képzeletbeli legyilkolásával kezdődjön. Amennyiben ugyanis ez nem történik meg, illetve nem fog belé egy ilyen határozott aktussal a felszámolásba (A rejtett agressziót – tüzet – okádó sárkány, úgy is, mint a mesében, hétszeresen feltámad és vissza tér még, hogy tovább ijesztgessen és kísértsen.), lévén, hogy a sárkányfarka a 8 házban áll, az amúgy is feltétlenül mindenki számára szükséges, újjászületési folyamatot nem kezdi meg, tehát a karmájának ez a része érintetlenül marad, és akkor mind várhatja a sorsa jobbra fordulását, a betegségei elmúlását, mert bármit is sikerülne a gyakorlatban elrendeznie, vagy az agykontrollzási technikáival elmulasztania, újabb élet –késérítő, nehéz sorshelyzetek támadnak majd az életében, és mint ahogy a múltban is történt már: újabb és újabb, súlyos betegségekkel kell szembe nézzen.

El kell árulnom, hogy spirituális szempontból úgymond egy roppant szorgalmas személyről volt szó, tényleges jóindulattal és jóakarattal igyekezett hallgatni rám, mindenről meg kérdezte a véleményem és igyekezett ahhoz igazodni, sőt: a vége felé fel – fel támadó türelmetlenségemben a számból kiszaladó vádaimat is tűrte és elfogadta, de lévén háromszorosan levegős karmával meg pakolva, abszolút szükség volt a karma bázisát képező „ikrekesség” megszüntetésére, de mind hiába... Figyeljük meg tehát a fennmaradása érdekében küzdő árnyék énje zsenialitását: A hölgynek volt fiatal korában egy művi abortusza, mivel egy olyan gyenge jellemű fiatalembertől fogant meg a magzat (vált terhessé...), aki folytonosan öngyilkossággal fenyegetőzött, ha valamilyen nehézsége támadt. Misztikus kérdésekkel foglalkozva, természetesen, a hölgynek erős lelkiismeret furdalásai maradtak meg az elhajtott magzat miatt és mit tett, mit nem az árnyék énje (karmikus logikája), hogy mentse a bőrét? Azt sugallta a hölgynek, hogy ő tulajdonképpen ez a, legyilkolt magzat miatti lelkiismeret furdalása, és ezért őt nem szabad megölnie. Persze, mindez egy misztikus meditáció során „jött be” neki, ami alatt erős gyomorremegése keletkezett, ami úgy-e azt jelentette, hogy az árnyék-én felszámolásáról (legyilkolásáról) le kell tenni, hiszen ez a kis magzat újragyilkolását jelentené!

Komolyan mondom, a sírás kerülgetett! Meg írtam életem legdurvább levelét, amiben el magyaráztam újból, hogy mi is tulajdonképpen az árnyék én, illetve, hogy azt ő az abszolútumból hozta, illetve az anyján keresztül, a nagyanyjától kapta, és, hogy az egyik szükséges karma-oldási feladatot jelent, miközben a másik (a lelkiismeret furdalás), az ő lelki üdvösségét szolgálja, vagyis azt, hogy a világ leg nagyobb képtelenségét állítja akkor, amikor azt mondja, hogy azt az árnyék énjét, aminek a létezését én a sorsképletében az első ránézésre ki következtettem, hő 22 éves korában szerezte volna be. Hiszen a sorsképlete nem az abortusza időpontjára lett felállítva!

Tovább nincs is amiért ezt a zseniális húzást értelmezem. III. Nagyon tanulságos lenne még talán a volt feleségem árnyék-énjének a zsenialitásáról is tenni néhány szót, de inkább az árnyék-énje és az édesanyja titkos szövetségének természetéről, hiszen elképesztő az, hogy ez a rendkívüli értelmes, filozófiai tanulmányokat folytató és asztrológusi diplomával rendelkező nő, hogyan hagyta (tudta) magát meggyőzni arról, hogy neki másodjára is és véglegesen el kell hagynia a családját, illetve a szenzációsan kedves és értelmes és szép és egészséges és..., három nagyobb gyermekét, és ezzel az újjászületéséről és a boldogság elérési (visszaszerzési) lehetőségéről végérvényesen mondjon le, és taszítsa magát az örök tévelygés labirintusába, holott arra, hogy engem el kelljen hagynia, neki semmiféle gyakorlati, érzelmi, vagy más lelki okot nem szolgáltatott. Hiszen szerettem mint feleségemet, és nagyra értékeltem, mint a gyermekeim édesanyját és igazi, velem egyenrangú partneremnek tekintve őt, mindig vigyáztam arra, hogy a személyi fejlődésére is legyenek meg a szükséges feltételei, körülményei, magam vállalva át nagy részét a gyermekek gondozásának – nevelésének, sőt arányos mértékben a házi munkának is. Szexuális kielégítetlenségről meg aztán tényleg nem panaszkodhatott...

És, hogy mindez nem szabadkozó üres beszéd, arra itt van tanulságul egy, a volt feleségem által az interneten felejtett oldal, illetve az azon található vallomás, amiről én egyáltalán nem tudtam, és amit a végleges családdrombolása előtt kozma Emőke, mindössze három és fél hónappal készített:

Férjemnek Szeretettel

Ha megkérdeznéd vajon miért is szeretlek
 Ha megkérdeznéd vajon miért olyan jó Veled,
 Azt mondanám, mert szeretlek
 Szeretem, ahogy vigyázol rám
 szeretem, amikor beszélsz hozzám
 szeretem hogy itt vagy kedvesem
 szeretem mikor megsimogatsz
 A haragodat és a mosolyodat.
 szeretek mindent, mindent
 ami Te vagy...
 A világ legrendesebb, legjobb, és leghűségesebb férjének, és édesapjának.
 Köszönöm Istennek, hogy TE vagy a férjem!

Ez a szöveg található annak a szép tájképekből készült és a Law Story című, híres amerikai filmnek a szívhez szóló zenéjével aláfestett dia-filmnek a képkockáin, amit a volt felesége, akkori Kozma Emőke készített és töltött fel az Internetre 2009 május 18-án. Vagyis, kevesebb mint négy hónappal az előtt, hogy a családját, nem tudni, hogy milyen sötét és romboló, misztikus, vagy egyszerűen csak lelki (személyi) erőknél (az ő édesanyja erre vonatkozó többszörösen kifejtett elvárásának) a sugallatára, vagy parancsára elhagyva szétbontott(?).

De nem csak ez az egyedüli tárgyi bizonyíték arra, hogy minden olyan, a részéről jövő és a külvilág felé tett utólagos magyarázat ellenére (Mert, amikor velem beszélgetett karácsony előtt, a család újra egyesítési lehetetlenségéről, ilyesmi még csak eszébe sem jutott, hanem folyton azt hajtogatta, hogy az ő tettei után ezt lehetetlennek tartja. Már mint azt, hogy én neki a titkos hűtlenkedései után a jövőben megbocsáthatok.), ami azt kívánja bizonyítani, hogy szeptember 8-a előtt, közöttünk bármi nemű, olyan házastársi - akár partneri (tehát személyiségi problémákkal kapcsolatos), akár szülői (gyermekneveléssel kapcsolatos) ellentét, vagy akár csak enyhe feszültség is létezett volna ebben az időszakban, amely az Emőke örületszerű családelhagyását indokolta volna, és amiket ő próbál itt - ott még felhozni a gonosz tette mentéséül és magyarázatául, HAMIS, HAZUG BESZÉD ÉS ÁLLÍTÁS, hanem az a szöveg is, ami azon a Blog-portálon, amiről eddig nekem semmi nemű tudomásom nem volt, még egyelőre meg található (Talán, megfelelkezve róla, nem törülte le.)

A szöveg első része tehát (A második rész a témánk szempontjából jelentéktelen) így hangzik:

”Azt sem tudom, hol kezdjem. Ha körbejártad már a honlapomat, hamarabb megbarátkozhatunk. Egy anya blogját olvasod. Aki anyákká válni segíti női sorstársait. Igen, család-asztrológusként elég rendhagyónak tűnő hivatásom van: Anyákat "szerzek" szeretett Földanyámnak, hogy begyógyítsuk együtt a rajta ejtett sebeket. Őszintén szólva, 10 évembe került, amíg tudatosult bennem, hogy mit jelent anyának lenni. Mert ez van. Hivatásom az anyaság. Minden szinten. anya vagyok, a végsőkig és mindenekelőtt. Ez az igazság. Négy lányt hagytam cserben akkor, amikor az édesapjuktól meg akartam őket fosztani, magam sem tudom, miért. Perbe keveredtem a férfival, "úgy kezdődött, hogy a komám visszaütött" stílusban. Nagystílusban, profi válóperes ügyvéddel. Tutira mentünk a falnak. Az utolsó tíz centinél fékeztem le. De már késő volt: az ÍTELET megszületett: önköltségi áron kiűtöttem magam a családanyai ringből, hála egy irracionális net-szerelemnek. De az a lényeg, hogy bár papíron elváltunk a válóper után 2008 szeptemberében, már rá egy hónapra és azóta folyamatosan együtt van a családom, visszaköltöztem a két kisebbik lányommal, akiket a nagytiszteletű bírónő nekem ítélte, az otthonunkba és azóta egyre tágabb és ugyanakkor egyre pontosabb fogalom számomra az Otthon. Igen, otthon vagyok a világban, a helyemen vagyok négy gyermekes anyaként. Spirituális (egyetemes) emberi lényként társ-teremtője vagyok az Anya-természetnek és felelős vagyok annak minden szögletéért, mindazért, amitől véreznek az édes Földanyám sebei. Nyitott szemmel járok a világban és keresem lázasan az embereket, akik gyógyírt keresnek Földanyánk sebeire. Ezek a sebek a mi testünket, lelkünket, szellemünket is átjárják és ha ő pusztul, mi is vele pusztulunk.

A linknek a címe: <http://azanyadat.blogspot.com/?zx=7740403f1ee6ecdc>

Ehhez a metafizikai – asztrológiai vizsgálathoz viszont nekem is nagyobb lelki erőre van szükségem, hiszen semmi kedvem nincs útszéli ítélkezésbe, vagy fölényeskedésbe bocsátkozni. Ellenben arra kérek mindenkit, aki e sorokat olvassa és akinek horoszkópot készítettem – vagy ha nem akkor is – hogy amennyiben találkozott ilyen zseniális árnyék énnel, vagy árnyék-énekkal, akár a sajátjával is, írja le ide, a többiek és mindannyiunk tanulságára. Arra kérek mindenkit, aki e sorokat olvassa és akinek horoszkópot készítettem – vagy ha nem akkor is – hogy amennyiben találkozott ilyen zseniális árnyék énnel, vagy árnyék-énekkal, akár a sajátjával is, írja le ide, a többiek és mindannyiunk tanulságára.

IV. Azt nem nekem kell megállapítanom, hogy zseni vagyok-e, vagy sem - Nagyon remélem, hogy nem, mivel az ókori Dedaluszon (Ikerusz apján) és a német szellem-óriáson: Johann Wolfgang Goethe -n kívül, minden zseni nyomorult körülmények között végezte. Oda vezette ugyanis mindegyiket az érnék-énje, vagyis az a belső hangja, akinek nem érdeke az, hogy az illető személy megváltsa magát és boldogságban éljen. Sőt: a személy megváltódása csakis az árnyék én halálával érhető el. – de, hogy az én árnyék énem minden eddig általam leleplezni sikerült zseniális trükkön túl tett, az biztos! Az apai – szülői felelősségérzetembe, illetve a gyermekeimnek a féltésébe

bújt el! Szó, ami szó, a tavalyelőtt már tényleg begerjedtem, amikor azt láttam, hogy mind a szociális hivatalnál, mind a gyermek-védelemlél, mind a rendőrségen és mind a bíróságon a volt feleségemnek „a női becsületének” (jó hírnevének, vagy mifénének?) a megmentése sokkal fontosabb, mint a Turula egészsége és életérzékelése (hogyléte), akinek a testét 10 hónapon át véresre vakart kiütések borították, aki tehát 10 hónapon át egyetlen éjszakát sem tudott normálisan végig aludni, mindössze annak a következtében, hogy a volt-feleségem, akinek a fennhatósága alá ítélte a bíróság a váláskor, nem volt képes a többenél kényesebb kislány megfelelő táplálására figyelmet és gondot fordítani! Főként, amikor az egyik hivatalnok azzal állt elé, hogy, „Hogy merészeltél” a felháborító látványt nyújtó gyermekünk, sebekkel és hegekkel teli testét részleteiben lefényképezni? Ő ugyanis ezt az anya – női sorstársa...- elleni merényletnek fogta fel és nem arra tett utolsó kétségbe esett kísérletnek, hogy őket a közömbösségükből, illetve a struccpolitikusai bűnpártolás mákonyából kimozdítsam. Ekkor tehát, miután három hónapos, civilizáltan törvényes, tehát három hónapos gyáva megalázkodás után, végre ki tört belőlem a felháborodás és úton útszélen el kezdtem szidni, a nővel szembeni tradicionális udvariaskodó-„elnézési” elemekkel szőtt, tudatos feminista bűnpártolást, amelyben már az sem számít, hogy egy 6 éves kislány hónapokon át keservesen és átélhető-fizikailag szenved, csak azért, hogy jaj istenem, azt a fránya, és sorsüldözött „édesanyját” meg ne bántsuk! Ezt a jogos haragomat használta ki képletesen mondva, az én agressziós-árnyék énem, akinek a napjai éppen akkoriban számoltattak meg, mivel néhány héttel korábban írtam meg az ikrek-karmáról szóló tanulmányomat. Az én asztrológiai sors-képletemből, nem olvasható ki közvetlenül az Ikrek-karma, és, az arra vonatkozó a gyanúm is, hogy én is kell rendelkezek egy ilyenrel, csak akkor merült fel, ami után a volt feleségem elhagyott, és a közös barátoktól meg kaptam aokat a skype- csetteléseinek a másolatait, ahol ő, a korábbi megszállotti állapotairól (Szerinte egészen konkrétan: az őt a házassági fogadalmától állítólag fel mentő Szűz Máriával, és más szellemekkel való beszélgetéseiről beszámolt.) Ez ugyanis egy teljesen más Emőke volt, mint akit én ismertem tizenegy éven át, másképp beszélt és másképp gondolkodott. Akkor fedeztem fel tehát, hogy a túl sok bolygó-együttállás a személyi sorsképletben, lehet a rejtett ikrek-karmának a jele, hiszen az ő sorsképlete feltűnően hemzseg az egyértelmű együttállásoktól. Ha nem is annyi, és nem is annyira határozott, de néhány fontos együttállás az én sorsképletemben is található, de nem bolygattam az ügyet, mert úgy képzeltem, hogy a folytonos spirituális éberségre való törekvésem, bizonyára semlegesíti az árnyék éneket, ha egyáltalán rendelkezem én ilyesmivel...(Figyeljünk meg, mennyire csalafinta: akárcsak a teológiában: az ördög éppen arról ismerhető fel, hogy le tagadja magáról azt, hogy ő az ördög... Mostanában, hogy a téma erősen kezdett foglalkoztatni, egy igazán nehéz horoszkóp, illetve az annak megfelelő, erősen félre siklott sors rendezéséhez végzett asztrológiai feltárások kapcsán, egyre inkább meg vagyok győződve arról, hogy amit az ókori és a középkori démonológusok sátánnak, meg ördögnek vélték, bizonyára az un. megátalkodott árnyék-ének lehettek, akiket én egyelőre csak zseniálisnak neveztem, holott tragédiákat is képesek okozni. Hiszen nyilván, hogy a különböző személyi függőségektől szenvedő, „megszállott” személyek is az árnyék éneiknek az áldozatai!) Szóval, miután a Viola beszámolóit és néhány, hozzám került asztrológusi Ikrek- sorsprobléma hatására, szükségét éreztem a témát komolyabb metafizikai tanulmány és az ikrek jelenségnek a fizikai történései szimbolikája alapján feldolgozni, ismét figyelgetni és vallatni kezdtem a sajátomat is, de ez úttal még ügyesebb volt mind az előbbi alkalommal és, akárcsak a revolver című filmben: oda bújt el, ahol aztán tényleg soha nem gyanítottam és kerestem volna: a volt feleségem által mellbevágóan felelőtlenül kezelt gyermekeink iránti, szülői (apai!) felelősségemben, amelynek a jogosultságát minden csíkszeredai gyámügy hivatalnok és pedagógus – tanító és iskola-igazgató, és végül az Etelkát csonkítással (szeme kiszúrásával, vagy az arca felhasításával) fenyegető, betegesen elkényeztetett fiú-gyermekek szülője is igyekezett leinteni, lekicsinyelni, el bagatellizálni. Mivel az elején ebben az ügyben is gyáván, vagyis: senkinek ártani nem akaró, civilizáltan és Őri Emberként viselkedtem, aminek a következménye az lett, hogy a lány-csonkítási kísérletet végző, időközben negyedikessé lett fiú és azok akiket a kis bandavezér a befolyása alatt tart, tovább sértegették általuk kiesztelt bűnöknek és vétkeknek a szemére hányásával, az egyébként a szaktanárok által különlegesen dicsért lányomat. Ugyanaz történt, mint korábban a Turula esetében, amikor azt láttam, hogy mindenki a tanítónő és az iskola becsületét védi, és persze a lányomat csonkítással ijesztgető fiú „édesapja”, a lányomat – tehát az áldozatot, illetve engemet, az áldozat apját kezdi vádolni, magamban tombolni kezdtem a gyűlölettel, miközben egyre másra kezdtem írni a hivatalos hangú, de a moralitást számon kérő jelentéseimet. Olyannyira, hogy karácsonynak kellett el jönnie, hogy az elszenvedett igazságtalan ügykezelés miatti düh és gyűlölet mérgével telített szívemet, valahogy megnyugtassam és lecsendesedjek. Igen ám, de a régiek és a papok azt mondták, hogy az ördög sosem alszik, én meg azt, hogy ez az egész élet egy fantasztikusan berendezett, logikus karma-oldási rendszer és az embert a sorsa folyamatosan provokálja a külső körülmények, arra hogy a karmáját magában összesítő árnyék-énjének a létezésére, illetve annak az „üzelmekre” felfigyeljen és attól, azoktól megszabaduljon. Hát nem el kezdtek engem lehurrogni az Etelka osztályában tartott szülői értekezleten, azoknak a gyermekeknek a szülei szidni, akik részt vettek a tavaly tavasszal, a szintén Ikrek-karmás Etelka (Lilitje az Ikrekében!) elleni terrorista merényletben (A gyermeknek egy szoros gyermekgyűrűbe zárásba és a karton-vágó szikével az orra előtt hadonászó, nála egy fejjel nagyobb legényke felé lökdösésében, taszigálásában.), amikor meg mutattam, hogy miféle gyilkos szerszámmal hadonászott a lányom orra előtt a majdani selyemfiús fogásokat már az iskolában gyakorolni kezdett, elkényeztetett kislegény? És nem pont akkor, amikor a másik Ikrek-karmás gyermeket, Turulát, gyógyítottam éppen a légúti betegségéből, amibe vissza esett egy vírusos támadás következtében? És ez semmi, de amikor meg nyugodtam volna, egy másik kisfiú, aki szintén sokat zaklatta korábban Etelkát, azzal állt elé újra, hogy Etelka „befertőzi” az egyik osztálytársuk helyét, ahova annak a gyermeknek hiányában, a szaktanára le ültette Etelkát! – Szoktak beszélni a „sors-iróniájáról”, ami tulajdonképpen, egyáltalán nem a sors iróniája, hanem fennebb emlegetett a karma-szabadító planetáris sors-rendszernek a világosan meg mutatózó igazsága. Én ugyanis, nem tudtam még kora délután, hogy a lányomat sértegető fiúcska, ha csak rossz indulatból és

goromba viccből is, de igazat mond, mivel Etelka akkor tényleg már át vette a vírusokat a kis húgától, és estére már úgy be fog lázasodni, hogy én a két láztól gyötört gyermek között kell majd éjszakáznom. Fogtam hát a gyermeket és el mentem vele előbb a szomszédunkban székelő iskolának a az igazgató nőjéhez, aki el volt foglalva a debreceni vendégekkel és ezért nem tudta meghallgatni a sérelmeinket, majd a lányomat „fertőző-gócként” kezelő kisfiú édesapjához, aki az iskola szomszédágában található taxiállomásnál teljesített taxis szolgálatot. Ő, még velem egy ivású lévén, korrekt módon meghallgatta a panaszunkat és megígérte, hogy ekkora vétséget immár nem néz el a fiának többé, és még az azt védő, harcos természetű feleségével szemben is, akinek, ami a szívében az a nyelvén, intézkedik. Hogy ennek a taxi-állomásra tett panasz-látogatásunknak az akkor szaporodó félben levő vírusokkal telt Etelkával mekkora haszna volt, de azt tudom, hogy itt kezdődött az én hosszú és gyötrelmes betegséggel – tehát, ha nem is hosszas ágyhoz, de hosszas lakáshoz kötöttséggel teljes megvilágosodásom, az Árnyék énem búvóhelyét és alattomos természetét illetően. Ugyanis, amikor sok nap múlva a gyermekek végre felgyógyultak (Érdekes módon Medárda, akinek nincs un. direkt- lkrek karmája nem kapta el a vírust, annak ellenére, hogy ő is kapott az anyja felől érkező negatív energiákról jelzéseket.), én kimerültem a sok északázástól, és egy korábban ki nem feküdt és meg nem gyógyult hűléses gyulladáson keresztül elkaptam a vírushoz. És, hogy semmi kétség ne legyen afelől, hogy tulajdonképpen már az elejétől én voltam a sorsörök célpontja, miután fél-gyógyultan el mentem Medárdával a piacra, hogy töltsük fel a zöldség-készletünket, még a korábinál is jobban belázasodtam, és „végre” egész valómban a XII- házamban álló Sárkányfarkamhoz méltó módon, remetei és önkotlási állapotba kerültem. És így derülehetett ki végre, hogy bizony, nekem is van egy igen sötéten rafinált árnyék-énem, amely mikor a gyermekekért való igazságos harc elől való, gyáva meghátrálásaimat sugallta, majd, amikor tudomásul véve a helyzet súlyosságát, a civilizált úriemberi gyávaságomat szétszakítottam, akkor meg a lányomat bántó gyermekek, és az azokat kényeztető – azokat, a lányom, vagy az én blamátlásával védelmező szülőknek és a merényletet eltusolni, majd el bagatellizálni törekvő tanárok ellen érzett mély gyűlöletre adott „szabad utat”. Napokig tartott, amíg sikerült át látnom azt a rengeteg cselszöveget és a végletesen egymásnak ellentmondó, de pillanatnyilag mindig dialektikusan racionális érvet, amellyel az árnyék énem igazolni tudta azt, hogy mind a gyáva „úriemberkedés” időszakában, mind a gyűlölködést kiváltó, szabad belső agresszív képzetek alkotásának helyt és engedélyt adó magatartásom miért volt éppen helyes és szükségszerű. És nem csak az a jelkép beszél egyértelműen arról, hogy itt az lkrek gyakorlati életkörében: a III. házban található teljesen negatív Marsomnak a Liliithel való együttállása által jelzett mély agresszivitásra való hajlamról, illetve a gyávasággal való „beteges mérlegelés”, habozásról, konfliktuskerülési gyávaságról, majd a mérleg kiborulásakor az elszabadult sárkány tűzokádásáról van szó, hanem az is, hogy ezekkel szemben éppen a szintén hét bolygó által támadott Holdam (Tehát a gyermekekhez való viszonyulásom) asztrológiai szimbóluma található és ráadásul a Kosban! És, ha ez nem lett volna elég annak a megértéséhez, hogy mi történt, akkor tessék: a szívemmel szemben levő jobb tudólebenyem felső csúcsa – csücske - volt az, ami végig irritálódva viszkedett és készített a legkétségbe esettebb köhögésekre. Ami tehát spirituálisan jelképezi az lkrek-et (A tudó tartozik hozzá analogikusan), és az érelem mögötti és alatti (tudatalatti) búvóhelyet, ahonnan a karmánk szerinti, árnyék-énünk szokott manipulálni minket. Nagyon gyenge asztrológus kellett volna legyek ahhoz, hogy ne vegyem ezt a világos szimbólumrendszert észre! De nem is ez a kérdés, hanem az, hogy miért nem jöttem rá ezekre már sokkal korábban, hogy vettem volna elejét a rengeteg fullasztó köhögéssel járó szenvedésnek? A válasz egyszerű: azért, mert amikor meg láttam, hogy az ikrekben álló Jupiterem három pozitív fényszöveget kap, (Hold, Neptunusz, Plutó), úgy képzeltem, hogy azok, az asztrológusi – metafizikusi, tudatos éberségre való törekvésekkel megerősített, vonatkozó pozitív tulajdonságok amit ezek a pozitív fényszögek jeleznek, képesek lesznek mindig ellensúlyozni azt a zavaros és hibás önlátásra, önértékelésre, belátásra való készletetést, amit a Nap-Jupiter negyed-szembenállásom jelöl. – Ahogy többször is elhangzik a revolver c. filmben: az ellenség mindig oda bújik el benned, ahol a legkevésbé keresnéd.... Kedves Olvasó! Amennyiben ezt az írást olvasod, talán arról is van tudomásod, hogy író-asztrológusi életművemnek az egyik legfontosabb része az egyetemes törvényekről szóló nagy lélegzetű, az élet alapjainál álló és a sorsunk alakulását közvetlenül is befolyásoló Egyetemes Törvényekről szóló tanulmányom. E tanulmányban szereplő harmadik törvény, a kiegyenlítő törvénye, személyünkre és életünkre vonatkozóan, arról is szól többek között, hogy e törvény alapján semminek, még az ilyen fontos olvasmányoknak sem vehetjük tulajdonképpen a hasznát (tehát a boldogulásunk és az egészségünk: a megváltódásunk szempontjából), amennyiben nem adunk mi is valamit cserében, az információért, illetve nem járultunk hozzá gyakorlatilag is másoknak az információhoz való jutásért és a személyi vonatkozású lényegi információhoz való hozzá jutásunk után, nem hoztunk semmilyen személyes áldozatot. Látod, én áldozatot hozok azzal, hogy ingyenesen közzé tettem ezeket a sokak számára életbevágón fontos információkat amiket, hozzád hasonlóan, nagyon sokan hasznosíthatnának, amennyiben pl. meg rendelnek a személyi horoszkópjukat és ez által a gyakorlatban hasznossá tehetnék amit itt meg tudtak elméletben, de egy sötét lelkű és nem kevésbé sötét múlttal és jelennel rendelkező erdélyi személy, aki magát „anarchista prófétaként” (vagyis hamis prófétaként) határozza meg: az agykáros felesége falú széli viskójában és annak a betegnyugdíjából élősködő Nagy Atilla Puli, primitív rossz indulatában, arra áldozza ideje és energiája nagy részét, valamint az írni- tudása nagy részét, hogy engem szakmailag, és erkölcsileg hiteltelenítsen és ezzel, a négy gyermekes szép családomat gazdaságilag tönkre tegye. Nagyon szépen kérek tehát, hogy amennyiben értékesnek és találd ezt az írást, érték-csere és kiegyenlítődként, mindössze annyit tégy, hogy most azonnal kattints rá a következő linkekre, amelyben arról írok, hogy milyen indíttatással lettem asztrológus, és hogy igazából miért is szeretne Attila - Puli a cinikus rágalmozásaival, gazdaságilag tönkre tenni: <http://www.scribd.com/szilardk/d/62752670-Kozma-Szilard-Nagy-Puli-Attila-sarlatanozasa-hatekony-kovetkezmenyei> http://kozmaszilard.com/category/az_ellenseg/ Hálásan köszönöm, barátsággal: Kozma Szilárd